

תת"ע 11224/08/22 - מדינת ישראל נגד רן כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 11224-08-22 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 14124211575

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
החלטה

כבוד השופטת סיגל דבורי
מדינת ישראל
רן כהן

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 24.10.22 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 3.10.21 דו"ח בגין עזירת רכב על המדרכה בניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה. כעולה מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט, נמסר הזימון לדין "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המקבל (רן כהן) חתימתו, שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (4.4.22) (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)).
3. המבקש מצוין כי לא קיבל זימון לדין, כי לו זומן לדיון היה מתייצב וכי בהיותו עו"ד במקצועו מן הראוי היה להעביר לידיו את הזימון באמצעות נט המשפט ולא באמצעות שליחה לכתובת מגוריו שהינה בישוב הכפרי גבעת עדה. מעיון בבקשתו עולה כי אין בה כל התייחסות לאישור המסירה הסרוק בנט המשפט וכי לא נעשה כל מאמץ מצדו לשחזר/לסתור את חזקת המסירה כדין, כאמור, לידיו שלו.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל

נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

7. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט. כך, אין רשאי המבקש לפטור עצמו מעמידה בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.22).

8. יוסף, כי המבקש לא תמך את בקשתו בתצהיר כנדרש.

9. לעניין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16.

10. מעיון ברישום התעבורתי של המבקש עולה כי לחובתו 22 הרשעות קודמות. בבחינת חומרת העונש אשר הוטל על המבקש, הגם שלא נטענה טענה זו בפניי ומחמת הזהירות בלבד, הרי שהוטל על המבקש קנס הברירה בסך 500 ש"ח ולצד העבירה 0 נקודות. מדובר בענישה מינימום שאינה מבססת חשש לעיוות דין.

11. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.

12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.